

LXXVI.

PIERIOSZ, az alexandriai egyház presbitere volt Carus és Diocletianus császárok idejében, mikor az egyházat Tamás püspök kormányozta. Igen nagy eredménnyel tanította a népet, számtalan különböző tárgyú értekezést írt, remek stílusban, úgyhogy őt „ifjabb Órigenésznek” is szokták nevezni. Tudják róla, hogy az aszkézis és az önkéntes szegénység barátja volt, igen járatos a dialektikában és retorikában.

A keresztényüldözések után életének hátralevő részét Rómában töltötte. Legnagyobb terjedelmű értekezését Ozeás prófétához írta, melyet húsvét vigíliáján előadott, amint ezt ő maga bizonyítja beszédében.